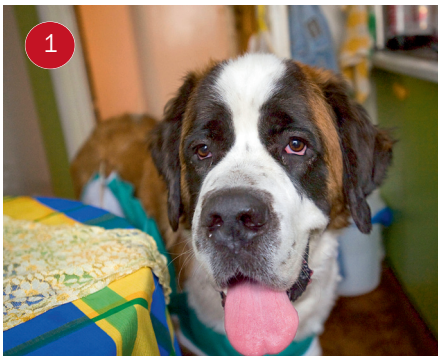

Krótką ogniskową obiektywu (35 mm) w połączeniu z ciasnym i jaskrawo umeblovanym pomieszczeniem daje nieprzyjemne wrażenie, że przedmioty przytłaczają psa.

1

Użycie flesza w ciemnym pomieszczeniu często ztraca klimat zdjęcia. Mordka psa wydaje się wypalona i płaska. Zastosowanie obiektywu szerokokątnego (35 mm) powoduje, że w tło wkrada się wiele niepożądanych przedmiotów.

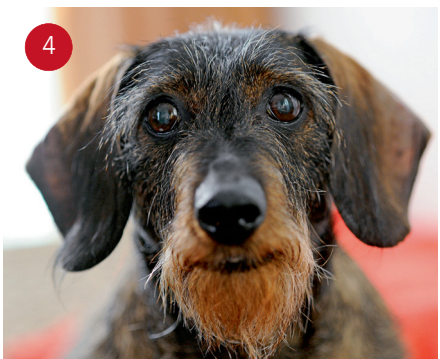

2

Fotografowanie w świetle żarowym przy ustawieniu automatycznego balansu bieli daje nieładną żółtą dominantę barwną.

3

4

Zdjęcie wykonane obiektywem 105 mm macro. Niewielka wartość przysłony i mała odległość od modelu dały możliwość rozmycia tła. Mała przysłona i wysoka czułość pozwoliły skrócić czas, dając pożądaną ostrość obrazu.

kacji aparatu lub w internecie, można też sprawdzić ją samodzielnie – spróbujmy ustawić ostrość, podchodząc coraz bliżej do swojego modelu. Gdy zbliżymy się do psa na odległość mniejszą niż możliwości obiektywu, zdjęcie nie będzie ostre albo też ostrość powędruje np. na ogon zamiast na oczy. Wiele aparatów w ogóle odmówi wykonania zdjęcia, dopóki nie cofniemy się na odpowiednio dużą odległość. Minimalny dystans, przy którym można wyostrzyć fotografowany motyw, jest różny. Czasem będzie to zaledwie 30 cm (licząc od matrycy w lustrzankach, a od przedniej soczewki w aparatach kompaktowych), czasem ponad 1,5 m. Zwykle obiektywy o dłuższej ogniskowej (teleobiektywy) mają większą odległość ostrzenia, a szerokokątne – mniejszą. Najmniejsze wartości są typowe dla tych z funkcją macro. W ciasnych mieszkaniach trudno więc zastosować z powodzeniem obiektyw dłuższy (np. 300 mm), łatwiej zrobić zdjęcie obiektywem krótszym, a najlepiej nadaje się taki, który ma opcję do makro-

5

Do zrobienia tego zdjęcia włączono wszystkie światła w pokoju, a lampkę nocną postawiono na stoliku, by lepiej oświetlić modela. Balans bieli ustawiono na światło żarowe (ogniskowa 105 mm, ISO 3200, przysłona 2,8, czas 1/80 s).

fotografii, gdyż wtedy można podejść bliżej do psa (fot. 4).

Przysłona i czas

Jeśli chcemy fotografować nasze psy w domu, najlepiej robić to w dzień, kiedy jest stosunkowo jasno. Lecz pamiętajmy, że nawet wtedy w pomieszczeniach jest dużo ciemniej niż na zewnątrz, i to nawet ponad dziesięciokrotnie. Nasze oczy przystosowują się szybko do różnych warunków oświetlenia, ale aparat nie przychodzi to tak łatwo. Gdy jest ciemno, nasze źrenice się rozszerzają, by wpuścić więcej światła do gałek ocznych. Spróbujmy podobnie rozszerzyć najpierw „źrenice” naszych okien, czyli po prostu odsłonić firanki, a następnie „źrenicę” obiektywu, ustawiając przysłonę na minimum. Dla większości typowych obiektywów będzie to przedział w zakresie 3,5–5,6, lepsze będą miały tzw. światło, czy też jasność, na poziomie 2,8. W stosunkowo tanich, ale bardzo dobrych obiektywach o ogniskowej 50 mm można ustawić przysłonę na 1,8, a nawet na 1,4.

Takie ustawienia powodują, że do aparatu wpada więcej światła, dzięki czemu można skrócić konieczny czas naświetlania. Mniejsza wartość przysłony odpowiada większej ilości wpadającego światła (przy przysłonie 2,8 jest czterokrotnie większa niż przy 5,6). Krótszy czas naświetlania oznacza większe prawdopodobieństwo wykonania ostrego zdjęcia. Przy czasach dłuższych niż 1/30 s mamy naprawdę niewielkie szanse na zrobienie psu ostrego zdjęcia. Jeśli zwierzę się poruszy, nawet 1/60 s może się okazać czasem zbyt długim do poprawnego naświetlenia. Dodatkowo mniejsza wartość przysłony odpowiada mniejszej głębi ostrości (ostry pies, a tło nieostre), co jest szczególnie pożądane w ciasnych mieszkaniach, gdzie do tła wkradają się różne przedmioty. Przy szeroko otwartej przysłonie i niewielkiej odległości od fotografowanego obiektu mamy większą szansę rozmycia tła.

Czułość

Gdy fotografujemy w pomieszczeniach, warto przestawić czułość, czyli ISO, na większe wartości. Pisałam już o tym w poprzednich odcinkach, że zwiększenie czułości może się wiązać z niepożądanymi efektami w postaci szumu na zdjęciach. W lepszej jakości lustrzankach można bez obawy ustawić ISO na 1600, ale w większości aparatów nie należy przekraczać ISO 800.

Sztuczne światło

Powtórzę: oko ludzkie ma wybitną zdolność przystosowywania się do panujących warunków, aparaty jednak widzą inaczej niż my. Podczas gdy dla nas biała kartka papieru oświetlona żółtym światłem wciąż jest biała, dla aparatu będzie ona żółta. Dlatego jeśli fotografujemy psy w sztucznym świetle, należy dobrać ustawienia tzw. balansu bieli (oznaczonego w aparacie symbolem WB). ⇨